

MIGRACIONS INTERIORS EN LA CATALUNYA DE COMENÇAMENTS DEL SEGLE XX: UNA ANÀLISI DES DEL LLOC D'ORIGEN (DE VALLS A BARCELONA)

***Josep M. Grau Pujol
Roser Puig Tàrrach***

Paraules clau: emigració, Valls, Barcelona, demografia.

Resum

Estudi sobre el moviment emigratori de la ciutat de Valls (Camp de Tarragona) a finals del segle XIX i inicis del següent, a través de dades obtingudes del padró municipal d'habitants del 1905-1906 i els registres de baixes del padró (1881-1901). S'analitzen les dades dels emigrants vallencs des del punt de vista de la seva destinació geogràfica i distribució social i professional.

L'èxode es dirigí principalment a l'àrea industrial de Barcelona i en segon lloc al mateix Camp de Tarragona. La meitat dels vallencs que marxen treballen en el sector terciari i una tercera part en el secundari, el primari és minoritari.

Abstract:

Study about the emigratory movement of the city of Valls (Camp de Tarragona) at the end of the XIXth century and the beginning of the XXth, from data found in the municipal census from 1905-1906 and the register of missing people in the census (1881-1901). The data of the Valls emigrants are analyzed according to their geographical destination and their socio-professional distribution.

The exodus went mainly to the industrial area of Barcelona and in the second place they stayed in Camp de Tarragona. Half of the Valls emigrants work in the tertiary sector and one third in the secondary, very few work in the primary.

Segons dades del geògraf Josep Iglésies, el 1860, Valls tenia 13.319 habitants i era la major població de l'actual comarca de l'Alt Camp (el seu pes demogràfic equivalia al 34%). A més distància la seguien Alcover, el Pla de Santa Maria, Vila-rodona i Aiguamúrcia.¹ La capital, respecte divuit anys enrere (1842), havia perdut 2.765 empadronats. En el canvi de segle va tornar a experimentar una altra davallada demogràfica; així el 1877 havia disminuït a 13.250 habitants, deu anys més tard, el 1887, experimentà una petita puja fins a 13.274 persones,² el 1898 baixà a 12.193³ i el 1900 remuntà a 12.625. El 1920 cau a 10.698. De les tres ciutats del Camp de Tarragona, Valls era la més rural i en conseqüència els efectes de la fil·loxera sobre l'economia foren majors. La plaga arribà a la comarca el 1886; una de les sortides per escapar-se de la crisi fou l'emigració, afavorida per l'existència del ferrocarril des del 1883. Ara bé, l'èxode havia començat anys enrere tal com ha constatat Fernández Barbero en l'anàlisi de les piràmides de població del 1877, on hi ha un buit entre els 20 i 39 anys, i del 1887 en els grups d'edat de 20-24 i 30-34 anys, el primer explicable per les lleves militars masculines i la resta per processos migratoris a altres ciutats.⁴ L'objectiu del treball que presentem és avaluar quantitativament i qualitativament aquest moviment de sortida de vallencs. La distribució en el temps és desigual, així és més intensa en la dècada dels vuitanta, amb el màxim el 1884, amb 200 partences, que correspon amb l'any següent de l'arribada del ferrocarril. Altres puntes són el 1888 i el 1881, per aquest ordre. En els anys noranta el vèrtex és al 1892 i 1891, però amb un decreixement del flux migratori, en el darrer quinquenni de segle (1895-1899) la mitjana de baixes és tan sols de 41,4, és a dir, la meitat de les mitjanes anteriors. Segons dades del padró d'habitants del 1905-1906 amb anotacions fins al 1909, els individus que residien fora la ciutat, sigui temporal o definitivament, eren 243. En manca, però, una altra variable demogràfica que és la dels immigrants, Valls expulsava veïns però també n'acollia, en especial, de comarques agrícoles properes a més de la pròpia. En el padró estudiat d'inicis del segle xx hem comptabilitzat com a residents a Valls 387 persones originàries de la Conca de Barberà, la majoria dones (56%). Entre 1881 i 1901 hem comptabilitzat un total de 1.741 emigrants vallencs, amb una mitjana anual de 83 baixes per aquest motiu.

Sobre els llocs de destinació destaca sempre Barcelona ciutat, entre els anys 1881 i 1887 s'hi dirigien el 52% dels emigrants; en els anys posteriors, el percentatge aug-

¹ Hem utilitzat les dades reproduïdes per JOSEP MARTÍ, JOSEP VILANOVA i NEUS PONS, *L'Alt Camp: Anàlisi d'una economia equilibrada*. Barcelona, 1987, pàg. 37.

² ANTONIO FERNÁNDEZ BARBERO, "La població del partit judicial de Valls a la segona meitat del segle XIX: Els censos de població de 1877 i 1887", XXXV *Asamblea Intercomarcal d'Estudiosos de Catalunya*. Valls, 1989, vol. III, pàg. 83. En la dècada dels vuitanta a Valls s'inaugura una fàbrica de gas (1880) i es constitueix el Banc de Valls (1881). Sobre el primer esdeveniment vegeu el llibre *Història del gas canalitzat a Valls* d'Ernest Ribé i Vicenç Gascón.

³ Arxiu Històric i Comarcal de Valls (AHCV), Fons Municipal Valls, població, sign. 3.2.45.

⁴ "La població...". *Op. cit.*, pàgs. 77-93.

menta al 60%. Les poblacions industrials properes també seran lloc de recepció de vallencs, en especial, Sabadell i Terrassa i, més minoritàriament, Badalona, Vilanova i la Geltrú, Ripoll, Rubí, Martorell, Esparraguera o Igualada. La segona àrea de migració és el propi Camp de Tarragona, d'on sobresurten les dues ciutats més importants, Reus i Tarragona, sense menystenir la resta de pobles, si bé, pot tractar-se d'un moviment de retorn o simplement una redistribució sobre el territori, igual que en el cas de la Conca de Barberà. L'atracció per les terres de Lleida o Girona fou residual. La marxa fora de Catalunya és simbòlica, ja que el 1887 sols un vallenc es trasllada a Madrid; el 1894, un a València. El 1899 un a Buenos Aires (Argentina) i el 1900 un altre al mateix lloc. En ocasions podria tractar-se d'una migració masculina per evitar el servei militar.

BAIXES DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLS (1881-1887)							
	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887
<i>Destinació</i>							
CAMP DE TARRAGONA							
Tarragona	10	13	8	15	0	26	17
Reus	8	7	0	3	5	2	0
Pobles Camp	34	18	11	26	25	1	10
Penedès	14	5	5	8	4	6	6
Conca de Barberà	0	15	9	9	4	0	4
ÀREA DE BARCELONA							
Barcelona	60	53	77	116	44	47	56
Sabadell	0	0	4	11	6	0	3
Altres	0	1	2	1	5	1	4
Terres de Lleida	7	7	0	3	4	1	1
Terres de Girona	0	1	0	0	0	0	0
Fora Catalunya	0	1	3	8	2	2	2
<i>Total</i>	133	121	119	200	99	86	103
<i>Total període 1881-1887: 861</i>							
<i>Mitjana anual: 123</i>							

Font: AHCV, Fons Municipal de Valls, població, registres de baixes del padró: 3.3.6.

BAIXES DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLS (1888-1894)								
	1888	1889	1890	1891	1892	1893	1894	
<i>Destinació</i>								
CAMP DE TARRAGONA								
Tarragona	7	10	4	0	5	0	0	
Reus		9	0	13	15	0	5	8
Pobles Camp	31	10	8	11	15	0	4	
Penedès	1	0	0	0	0	3	0	
Conca de Barberà	8	0	2	7	0	0	3	
ÀREA DE BARCELONA								
Barcelona	80	19	50	65	92	13	24	
Sabadell	0	0	6	0	3	0	3	
Altres	0	0	4	0	7	0	22	
Terres de Lleida	0	0	0	0	1	0	0	
Terres de Girona	0	0	0	0	0	0	0	
Fora Catalunya	0	0	0	0	0	0	1	
<i>Total</i>		136	39	87	98	123	21	65
<i>Total període 1888-1894: 569</i>								
<i>Mitjana anual: 81,3</i>								

Font: ACAC, Fons Municipal de Valls, població, registres de baixes del padró:
3.3.6.

BAIXES DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLS (1895-1901)							
<i>Destinació</i>	1895	1896	1897	1898	1899	1900	1901
CAMP DE TARRAGONA							
Tarragona	3	6	3	0	0	3	0
Reus	0	2	0	0	0	16	0
Pobles Camp	10	12	2	8	1	19	0
Penedès	0	0	1	0	0	0	0
Conca de Barberà	2	0	1	0	6	0	0
ÀREA DE BARCELONA							
Barcelona	30	22	62	8	7	45	12
Sabadell	3	0	0	0	0	0	0
Altres	1	1	1	5	4	4	2
Terres de Lleida	0	0	4	0	1	0	0
Terres de Girona	0	0	0	0	0	0	0
Fora Catalunya	0	0	0	0	1	2	1
<i>Total</i>	49	43	74	21	20	89	15
<i>Total període 1895-1901: 311</i>							
<i>Mitjana anual: 44,4</i>							

Font: AHCv, Fons Municipal de Valls, població, registres de baixes del padró:
3.3.6.

En un informe de la Junta Municipal del Cens de Població de Valls, del 21 de febrer de 1897, s'explica que entre el 1887 i el 1897 el padró havia perdut 1.160 habitants. Segons les xifres de baixes d'empadronament d'aquests mateixos anys sols es registren 838 emigrants, un 72% de la minva; la resta, o bé cal atribuir-la a la mortalitat o a un subregistre de la migració, és possible que des de l'Ajuntament no es controlassin tots els trasllats, si més no alguns que es consideraven com a temporals acabessin com a definitius. Les autoritats argumenten que en la dècada dels vuitanta hi va haver més prosperitat. El 1887 la indústria vallenca es componia de 3 fàbriques de vapor de teixits de llana i cotó a més d'una altra instal·lació de telers de teixits a mà del Sr. Coll. Totes ocupaven a 600 homes i dones, en tancar els treballadors van haver de marxar fora vila, i "lo propio ocurrió con la industria de sogueros y alpargateros y con las fábricas de curtidos" que van patir una reculada del 50% dels productes que confeccionaven. Amb relació a les espadenyas comenten la competència deslleial del taller de la presó de Tarragona amb el qual no es podia competir en preus. Referent a les adoberies funcionen amb la meitat de jornalers, els quals sols hi treballen tres dies per setmana. Altres factors a tenir en compte són els joves que serveixen a l'exèrcit tant a la península com a ultramar, que es xifren en 150.⁵ Aquesta variable ens ajuda a entendre el dèficit del registre de baixes, si els afegim als emigrants laborals el percentatge sobre la pèrdua total que podem explicar en els deu anys puja a un 85%. El 1898 el total d'habitants de Valls era de 12.193 i el 1900 de 12.625. En una carta que el 1897 envia la Junta Provincial de Població de Tarragona a la local de Valls s'exposa que el nombre de naixements de la dècada havia augmentat i que es justificassin les baixes per emigració. La pèrdua de les colònies i la mala situació de l'agricultura comportarà un nou període de crisi econòmica; una de les conseqüències serà l'atur. L'any 1904 es convoca a Valls una vaga obrera en el sector de la pell (blanquers), en aquest context hem localitzat una carta del 25 de febrer del 1904 que la Societat de Paletes de Valls adreça a l'Ajuntament on diu que:

Los individuos que componemos esta Sociedad, obligados por la necesidad, exponemos a esta digna Corporación que desde hace tres o cuatro meses atravesamos una gran crisis de trabajo, pues da el caso que de 40 individuos que la componemos, muchos y muchos días sólo han trabajado y trabajan 5 o 6, con lo cual se cierne la miseria más espantosa, con todos sus horrores de hambre y enfermedades en las personas de nuestros padres, esposas e hijos queridos, y en nosotros mismos. Lo cual si continúa nos llevará a un estado de desesperación tal que no será raro el que se cometan actos de esta índole [es refereix a la vaga], llevando más aflicción aún al seno de las familias.

Este estado tan crítico que atraviesa el oficio de albañil de esta ciudad [de Valls] lo podrían atenuar y remediar muy fácilmente los señores propietarios, tan sólo con un poco de amor al prójimo, pues desgraciadamente son muchos los edificios que tienen imperiosa necesidad de que se hagan obras para su conservación, porque si se hiciera una

⁵ AHCV, Fons Municipal de Valls, sign. 24.2.

inspección facultativa (por una inspección de verdad) a una buena parte de los edificios de Valls estamos seguros [...] que algunos de ellos habría que derribarlos completamente y en otros habría que hacer serias reformas...

Finalment demanen que els regidors i l'alcalde intercedeixin amb els propietaris perquè els hi donin feina. El document és prou explícit de les dificultats del moment.⁶ Gràcies a les investigacions d'Antoni Gavalrà sabem que les collites de 1890-1892 foren minses i els preus del vi baixos, circumstància que motivà la poca aflluència de veremadors de fora; el 1894 ja s'havien arrencat una gran part de les vinyes afectades per la plaga. El 1900, a Valls, hi havia 22 fàbriques tèxtils i tintoreries, 22 blanqueries i 7 locals d'alcohol i aiguardent.⁷

Un cop vistos els antecedents, passem a veure les dades sobre migracions que ens aporta el padró de 1905-1906; ens hem inclinat a un buidatge nominal a fi d'extreure dades que ens permetessin entendre millor qui emigrava i a qui lloc.

En total comptabilitzem 243 emigrants vallencs. Prop de tres quartes parts són homes, la qual cosa vol dir que es tracta d'una migració per motius laborals, de caràcter econòmic.

DISTRIBUCIÓ DELS EMIGRANTS PER SEXES

Homes: 169 (70%)

Dones: 74 (30%)

Total: 243

La majoria dels emigrants eren nascuts a Valls, però també n'apareixen d'altres indrets, un mínim de 19 eren nouvinguts, gairebé el 8%, i 44 tenien un o dos dels pares forasters, la qual cosa equival a prop d'un 20% del total. Per alguns Valls era un pas intermedi en el camí migratori. Amb relació als progenitors, la meitat eren d'altres pobles del mateix Camp de Tarragona, sobretot els més propers, de la pròpia comarca (com Alcover, Vila-rodona), una quarta part venien de la Conca de Barberà (com Montblanc, Lilla, Sarra, Vilaverd) o altres zones d'interior (Anoia, Urgell) però també de més lluny, tant de Barcelona com d'Andalusia o Múrcia. Dels pares dels emigrants no nascuts a Valls, el mosaic geogràfic és divers, provenien generalment tant de la resta de Catalunya com de fora.

⁶ Sobre aquesta vaga vegeu el segon capítol del llibre de CLARA GARCÍA i MARIA JESÚS MUIÑOS, *Aproximació al sector de la pell a Valls (segles XVI-XX): La difícil transició de la manufactura gremial als tallers industrials*. Valls, 1994, pàg. 44 i pàgs. 56-57.

⁷ *L'associacionisme agrari a Catalunya. El model de la Societat Agrícola de Valls (1888-1988)*, 2 vols. Valls, 1989. Vegeu també el treball de DOMÈNEC RIBES MATEU, "Aproximació a la indústria dels licors i els anisats de Valls (segle XX)", *Quaderns de Vilaniu*, 33 (Valls), 1998, pàgs. 3-21.

Sobre la destinació dels vallencs és majoritàriament a l'àrea industrial de Barcelona, amb la capital al capdavant. L'especialització tèxtil de Terrassa i Sabadell també atraurà els vallencs. A més distància, el segon lloc l'ocupa el mateix Camp de Tarragona amb les dues ciutats més industrialitzades, Reus i Tarragona.⁸ Al nord sols trobem Girona (un músic) i la Seu d'Urgell (dues noies, una d'elles monja) amb solament tres emigrants. A Espanya n'hi van quatre i a l'estranger set, dels quals quatre, a Amèrica (dos membres de classe mitjana-alta, un propietari i un comerciant, i dos de baixa, un paleta i un pagès). Algunes professions eren de gran mobilitat laboral com, per exemple, els guàrdies civils (a Valls, el 1904, n'hi havia vuit), els ferroviaris, els notaris, jutges, registradors de la propietat, oficials de telègrafs, mestres, religiosos, etc.

DESTINACIÓ DELS EMIGRANTS VALLENCOS SEGONS

EL PADRÓ D'HABITANTS DE 1905-1906

Demarcació de Barcelona (185) (76,2%)

Barcelona: 168

Canet de Mar: 1

Cardona: 1

Premià: 1

Sabadell: 9

Terrassa: 4

Vilafranca del Penedès: 1

Demarcació de Tarragona (40) (16,4%)

Tarragona: 20

Reus: 10

L'Argilaga: 1

Botarell: 1

Bràfim: 2

La Masó: 1

Mont-roig del Camp: 1

La Selva del Camp: 1

Vila-seca: 1

Vilaverd: 2

Resta de Catalunya (7) (2,9%)

Girona: 1

La Seu d'Urgell: 2

Tàrrrega: 4

⁸ En aquesta època a la ciutat de Tarragona hi predominava el sector terciari, amb un 45% de la població activa, segueix el primari amb un 28% i, finalment, el secundari amb un 26%, M. JESÚS MUÑOZ, *Les actituds de l'elit civil tarragonina durant la Restauració (1890-1914)*. Tarragona, 2003.

Resta d'Espanya (4) (1,6%)

Mallorca: 1

Oscà: 1

Madrid: 1

Pamplona: 1

Estranger (7) (2,9%)

Europa

París: 1

Londres: 1

Amèrica

Argentina: 1

Cuba: 2

EE.UU.: 1

Desconegut: 1

TOTAL: 243 (100%)

Gràcies a un índex del padró municipal de Reus del 1895 hem pogut identificar 30 vallencs que en aquell any residien a l'actual capital del Baix Camp. Un 80% dels vallencs eren homes, sobresurt una família de tractants de bestiar d'ètnia gitana, un jornaler, un fuster, un blanquer i un comerciant (veure apèndix 2).

Segons aquest document, Valls no era la primera en nombre d'emigrants de l'Alt Camp a Reus sinó que la sobrepassa amb escriu Alcover, però amb tot representa una quarta part; segueixen Mont-ral, Vila-rodona i el Pla de Santa Maria.

Distribució per sectors econòmics dels emigrants vallencs (1905-1906)

Una de les mancances de la font és la no-concreció de les ocupacions femenines, per qual cosa sols podem conèixer la distribució professional de l'emigració masculina. En nombre, més de la meitat entren en el sector terciari, el comerç ocuparà molts joves que s'iniciaran laboralment com a dependents, d'altres amb l'ofici après, o no, entraran com a confiters, forners, cambrers i cuiners. Altres treballs sol·licitats seran els barbers, tot i que no hi figuren no podem oblidar el servei domèstic per les joves: fer de minyona serà una sortida professional habitual. No tots els que deixen Valls són pobres, també emigren hisendats com Josep de Moragues i de Balle o Josep Pallàs Carreres.

Barcelona demana mà d'obra qualificada i sense, les dues classes les pot oferir Valls com a petita ciutat, la transició als nous sistemes productius i organitzatius faran inviables bona part de les indústries locals, la davallada dels llocs de treball obligarà a una migració forçada per sobreviure. En el sector secundari com a emigrants abunden sobretot petits artesans, com sabaters, sastres, cadirers, corders, fusters,

serrallers, ebenistes, carreters, calderers, etc., els que millor podien incorporar-se en solitari a la gran ciutat. Els que ho havien de fer en un taller amb d'altres operaris eren els teixidors, blanquers o impressors. La construcció també podia ser una altra sortida, fos com a peó, paleta o manobre. Per contra, no trobem cap espardenyer, baster, llauner, cisteller, tintorer, ni traginer. El grup més minoritari el representa el dedicat a l'agricultura i la ramaderia, o sia, pagesos i pastors.

OFICIS DELS EMIGRANTS VALLENCES (1905-1906)

Sector primari: 14%
 Sector secundari: 33%
 Sector terciari: 53%
 Total: 100%

Sector primari (15)

Pagès: 12 (7)
 Jornaler: 2 (2)
 Pastor: 1

Sector secundari (36)

CONSTRUCCIÓ
 Lampista: 5 (5)
 Paleta: 2 (1)
 Pintor: (2)
 CALÇAT
 Sabater: 2 (2)
 FUSTA
 Ebenista: 1 (1)
 Fuster: 2 (1)
 Carreter: 1 (1)
 METALL
 Calderer: 1 (1)
 Ferrer: 1
 Impressor: (1)
 Serraller: 3 (3)
 PELL
 Aprestador: 1
 Blanquer: 3 (2)
 TÈXTIL
 Sastre: 5 (5)
 Teixidor: 2 (2)

ALTRES

Cadirer: 1 (1)

Corder: 1 (1)

Saboner: 1 (1)

Enginyer: 1

Sector terciari (58)

COMERÇ

Comerciant: 1

Comerç: 11 (9)

Dependent: 8 (7)

ALIMENTACIÓ

Confiter: 3 (2)

Forner: 4 (2)

Semoler: 1 (1)

TRANSPORTS I COMUNICACIONS

Fogoner: 1 (1)

HOSTALERIA

Cafeter: 1 (1)

Cambrer: 2 (2)

Cuiner: 3 (2)

Fondista: 2 (2)

SANITAT I HIGIENE

Barber: 10 (8)

RENDISTES

Propietari: 3 (1)

ESGLÉSIA

Religiosa: 1

LLEIS

Advocat: 2 (1)

EDUCACIÓ I LLEURE

Músic: 2 (1)

ALTRES

Escrivent: 3 (2)

TOTAL: 109

Nota: La primera xifra correspon al total de la mostra i la segona, entre parèntesis, sols a Barcelona ciutat. En el sector terciari, en moltes ocasions, consta com a professió simplement la paraula *comerç*, sense especificar si era un simple dependent, un botiguer o un comerciant. Per evitar interpretacions errònies anotem el mateix mot.

A mitjan del segle XIX, segons un estudi de Julie Marfany, la comarca de Valls fou de les tres que integren del Camp de Tarragona la que aportà més immigrants a la

ciutat d'Igualada, en concret, l'18, però molt menys que la Conca de Barberà (598), la Segarra (557), o l'Alt Penedès (274),⁹ és a dir, l'Alt Camp era la més rural respecte Reus i Tarragona, però en una situació millor que altres comarques interiors. En una investigació sobre la Ría de Bilbao de Rocío García Abad¹⁰ s'insisteix sobre la importància de les migracions anteriors que facilitaven contactes per trobar feina i habitatge a la ciutat, ja fos a través de familiars, amics o convilatans, això reduïa costos i riscos. L'expulsió era conseqüència de la crisi, d'un trencament de l'equilibri entre població i recursos, i l'estratègia seguida fou l'emigració. En aquest moviment hi ha molts factors que intervenen: l'estructura familiar, l'estatus econòmic, l'ordre de naixement dels fills i el seu sexe, el nombre de membres, l'edat laboral, l'experiència migratòria, etc. Un dels efectes negatius serà la baixa de la natalitat i l'envelliment de la població. La quantitat i la qualitat de fonts d'arxiu sobre les migracions ha possibilitat la consecució d'altres treballs similars que, sens dubte, ens ajudaran a obtenir una visió més completa del tema. En comarques limítrofes, però, la crisi encara fou més forta en tenir una base estrictament agrària, per exemple, la Conca de Barberà entre el 1887 i 1900 perdé el 10% dels habitants i en moltes localitats es revoltaren de forma violenta contra el pagament de les contribucions.¹¹ A Valls en els primers anys del mil nou-cents es produïren vagues de diferents col·lectius obrers, però aquestes lluites havien tingut uns precedents en els anys cinquanta i seixanta del segle XIX.

Apèndix

I. EMIGRANTS SEGONS EL PADRÓ MUNICIPAL DE VALLS DEL 1906

Demarcació de Barcelona

Barcelona

- Joan Agustenc Perelló, pagès, s. 24 a., fill d'un pagès vallenc.
- Francesc Amigó Celestina, lampista, s. 18 a., fill d'un teixidor vallenc.
- Macià Andrés Bondia, s. 17 a., fill d'un sabater de Lleida. Emigrà el 1908, dos anys després de la mort del seu pare.
- Maria Anglar Baldric, 8 a., filla d'una vídua.
- Joan Balenyà Tapiol, treballava en el comerç, s. 23 a. Era el fill petit d'una vídua de Valls, el seu germà gran era confiter.

⁹ *Migración e industrialización en Cataluña a mediados del siglo XIX: Igualada. 1847-1859*. Papers de Demografia (UAB). Centre d'Estudis Demogràfics, Bellaterra, 2001, pàg. 21.

¹⁰ "El proceso de la toma de decisión de emigrar: factores migratorios desde un enfoque micro", comunicació presentada al VII Congreso de la ADEH, Granada (2004), consultada per internet a: www.ugr.es/adeh/~comunicaciones/Garcia_abad (2 de juny del 2007).

¹¹ MAYAYO, A. *La Conca de Barberà 1890-1939. De la crisi agrària a la Guerra Civil*. Montblanc, 1986.

- Emília Ballester Andreu, s. 15 a., filla d'un fuster vallenc i tenia un germà que treballava de forner a Valls.
- Joan Batet Balagaro, c. 51 a., del comerç.
- Rosa Calbet Amat, c. 48 a., muller de l'anterior.
- Josepa Batet Calbet, s. 13 a., filla de l'anterior.
- Maria Batet Calbet, s. 10 a., germana de l'anterior.
- Joan Batet Cases, fuster, s. 20 a. Es trasllada a la ciutat el 1907 però en el padró consta que torna aviat. Un germà seu emigrà a Terrassa.
- Josep Benet Soler, barber, s. 21 a., fill d'un corder vallenc. Un germà seu de 16 a. treballava de barber a Valls.
- Joan Bonet Rius, s. 14 a., fill d'un espardenyer vallenc.
- Salvador Canals Fontanilles, fondista, s. 20 a., fill d'un jornalier d'Igualada.
- Josep Canals Fontanilles, fondista, s. 17 a., germà de l'anterior. El 1910 els seus pares marxen a Barcelona.
- Jaume Canals Rius, jornalier, c. 51 a., pare dels anteriors. Nascut a Igualada.
- Teresa Fontanilles Domingo, c. 43 a., muller de l'anterior.
- Josep Cases Figuerola, lampista, s. 17 a., emigra el 1906. Era el fill petit d'un fuster vallenc.
- Oleguer Castells Castells, s. 16 a., fill d'un comerciant de Valls, té una germana (Montserrat) de 12 a. nascuda a Barcelona.
- Joan Castells Mateu, sastre, s. 21 a., fill d'un espardenyer vallenc.
- Josep Cirac, s. 17 a., nascut a Batea, fill d'un sastre nat a Casp (Aragó).
- Assumpció Cirac, s. 11 a., feia cinc anys que vivia a Valls, germana de l'anterior.
- Josep Civit Moncosí, s. 27 a., el seu pare era un peó de Conesa (la mare era de la mateixa localitat).
- Anton Civit Moncosí, s. 25 a., germà de l'anterior.
- Josep M. Colom Homs, s. 20 a., fill d'un comerciant vallenc.
- Àngel Cortadelles Rossell, s. 18 a., fill d'una vídua val·lenca.
- Pere Cortés Giol, comerç, c. 41 a., nat a Montblanc, a. 17 (1881).
- Maria Òdena Cartanyà, c. 33 a., de Vilaverd, muller de l'anterior.
- Josepa Cortés Òdena, s. 15 a., filla de l'anterior.
- Pere Cortés Òdena, s. 10 a., germana de l'anterior. Tota la família emigra l'any 1906.
- Josep M. Cortés Roca, s. 18 a., fill únic d'un dependent vidu (el seu pare marxa de Valls cap a Barcelona el 1910).
- Rafel Comte Baldrich, comerç, s. 22 a., fill d'un vallenc també dedicat al comerç.

- Francesc Bonet Camps, serraller, s. 26 a., era el fill petit d'un teixidor vallenc.
- Josep Dilla Pallisser, s. 19 a., fill d'un teixidor vallenc.
- Joan Domènec Calbet, lampista, s. 18 a., fill d'una vídua vallenca.
- Ramon Domingo Martí, pagès, s. 25 a., primogènit d'un pagès vallenc.
- Josep Escarrer Bover, confiter, s. 16 a., fill petit d'un corder vallenc, tenia un germà al servei militar.
- Josep Esplugues Pi, s. 15 a., fill d'un home del Pla de Santa Maria dedicat al comerç.
- Ursini Fàbregues Massoni, pagès, s. 19 a., fill petit d'un corder vallenc.
- Joan Fàbregues Parés, s. 24 a., fill petit d'un pagès vallenc.
- Àngel Faiges Guasc, serraller, s. 18 a., fill d'un traginer d'Alcover.
- Francesc Ferrer Reig, s. 20 a., fill d'un tintorer.
- Rafael Ferrer Rius, cadirer, s. 24 a., fill d'un forner de Vila-rodona.
- Jaume Ferrer Rius, fogoner, s. 22 a., germà de l'anterior.
- Ramon Figueres Calbet, cafeter, c. 54 a.
- Bonaventura Queralt Miró, c. Muller de l'anterior.
- Miquel Figueres Queralt, s. 26 a., fill dels anteriors.
- Ramona Figueres Queralt, s. 23 a., germana de l'anterior.
- Daniel Figueres Queralt, sabater, s. 17 a., germà de l'anterior.
- Teresa Figueres Queralt, s. 6 a., germana de l'anterior. Tota la família emigrà el 1907.
- Salvador Figuerola Miró, ebenista, s. 18 a.
- Antoni Figuerola Miró, sastre, s. 16 a., germà de l'anterior, ambdós eren els únics fills d'un sastre vallenc.
- Antoni Folc Huguet, constructor de carros, s. 29 a., fill primogènit d'un carreter.
- Josep M. Gelambí, fabricant de sabó, s. Fill d'una vídua vallenca.
- Agustí Grau Roca, comerç, v. 77 a., natural de Sarraí.
- Joan Grau Vilalta, s. 24 a., primogènit.
- Isabel Guasc Trenc, v. 74 a., a Sant Andreu de Palomar.
- Joan Homs Garriga, comerç, s. 19 a., fill d'una vídua vallenca.
- Salvador Lacomba Calbet, blanquer, s. 25 a., nascut a Múrcia, fill d'un blanquer de Mataró (Salvador L. Torres).
- Eusebi Lacomba Calbet, s. 8 a., germà de l'anterior.

- Gabriel Llort, s. 10 a., fill d'un comerciant vallenc.
- Jaume Magrinyà Fontanilles, barber, s. Fill d'un espardenyer de Lilla (mort el 1906).
- Lluís Magrinyà Güell, dependent, s. 17 a.
- Joan Magrinyà Güell, s., germà de l'anterior. Eren fill d'un pagès vallenc.
- Josepa Manetes Cosidor, s. 21 a.
- Ignasi Manetes Cosidor, s. 13 a. Germà de l'anterior. El seu pare era un barber de Puigpelat. El 1909 la resta de família emigra a Barcelona:
- Antoni Manetes Calull, barber, c. 50 a., feia 25 anys que vivia a Valls.
- Maria Cosidor Calull, c. 41 a., muller de l'anterior.
- Antoni Manetes Cosidor, barber, s. 17 a.
- Encarnació Manetes Cosidor, s. 15 a.
- Candelària Manetes Cosidor, s. 9 a.
- Sebastià Manetes Cosidor, s. 7 a.
- Teresa Manetes Cosidor, s. 5 a.
- Palmira Manetes Cosidor, s. 3 mesos.
- Orcini Martí Aguader, dependent, s. 19 a., fill d'un teixidor vallenc.
- Simó Martí Oller, ferrer, s. 25 a. Un germà seu, Josep, d'ofici baster de 23 a. feia el soldat a Barcelona.
- Jaume Martí Palau, impressor, s. 22 a., nat a Montblanc, fill d'un peó d'Alcover.
- Josep Martí Palau, cambrer, s. 19 a., també nat a Montblanc, germà de l'anterior.
- Terenci Martí Soler, forner, 35 a., casat amb Carme Boleda Fontanilles, amb ells marxen també els seus dos fills, Josep (4 anys) i Ignasi (2 anys), emigren el juny de 1909 (el pare d'ell mor a Valls el març del mateix any).
- Isabel Martinell Richeta, s., 14 a., filla d'una vídua.
- Eloi Martínez Solà, lampista, s. 20 a., fill d'un blanquer de Valls, el noi té un germà gran que treballa de blanquer a Valls.
- Francesc Masdén Domingo, corder, s. 21 a., fill únic d'una vídua.
- Teresa Masip Vallverdú, s. 17 a., filla d'una vídua vallenc.
- Rita Mercader Calbet, 25 a., d'ofici dependent de comerç que feia el servei militar.
- Joan Pallàs Carreres, dependent, s. 22 a., germà de l'anterior.
- Leonor Pallàs Miquel, nena d'un any.
- Francesc Parès Llagostera, s. 22 a., fill primogènit d'un pagès vallenc.

- Juli Peris López, s. 16 a., fill d'una vídua val·lenca.
- Dolors Peris López, s. 24 a.
- Teresa López Moncunill, v. 49 a., mare dels anteriors. La família emigrà el 1906.
- Ricard Peris Sales, sastre, s. 20 a., fill d'un teixidor val·lenc. Emigrà el 1909.
- Ramon Pi Monner, cuiner, s. 24 a., fill d'un jornal·ler val·lenc.
- Lluís Pié Navarro, pintor, s. 20 a., consta com a natural de Barcelona, el seu pare era un teixidor val·lenc.
- Miquel Pié Navarro, cuiner, s. 19 a., germà de l'anterior.
- Antoni Plana Vallverdú, barber, c. 26 a. Tota la família emigrà el 1909.
- Rosalia Güell Queixal, c. 27 a., muller de l'anterior.
- Maria Plana Güell, s. 1 a., filla de l'anterior.
- Teresa Queixal Hernández, v. 63 a., àvia de l'anterior.
- Maria Güell Queixal, s. 22 a., filla de l'anterior.
- Antoni Pont Cartanya, pagès, s. 23 a., fill d'un pagès val·lenc.
- Pere Ponts Navarro, advocat, s. 24 a., el seu pare es dedicava al comerç.
- Rafael Ponts Navarro, s. 22 a., es dedicava al comerç, germà de l'anterior.
- Emili Ponts Navarro, s. 13 a., germà de l'anterior.
- Joan Queral·t Fàbregues, s. 24 a., natural de Barcelona. Fill d'un comerçiant val·lenc.
- Rossend Queral·t Fàbregues, s. 15 a., germà de l'anterior.
- Joan Queral·t Garrell, músic, s. 32 a., fill d'una vídua.
- Rosa Recasens Corts, s. 17 a., filla d'un comerçiant d'Altafulla.
- Francesc Recasens Bonet, lampista, s. 29 a., fill d'un sabater val·lenc.
- Francesc Riber Soler, jornal·ler, s. 20 a.
- Antoni Riber Soler, semoler, s. 17 a., germà de l'anterior, eren els dos únics fills d'una vídua val·lenca.
- Francesc Ribes Moragues, s. 10 a., fill d'una vídua que es dedicava al comerç.
- Antoni Robuster Joanpere, confiter, s. 23 a., nat a Sabadell, fill únic d'un forner de Forès i mare de Bràfim.
- Joaquim Roca Bigorra, paleta, s. 22 a., fill d'un paleta val·lenc.
- Joan Roca Vidal, sastre, s. 20 a.
- Lluís Roca Vidal, sabater, s. 16 a., germà de l'anterior. El seu pare era un teixidor val·lenc.
- Joan Rodon Porta, dependent, s. 16 a., fill segon d'un pagès val·lenc.

- Pere Joan Rodon Riber, dependent, s. 20 a., fill d'un jornaler vallenc.
- Salvador Rovira Huguet, blanquer, s. 35 a., fill d'un teixidor d'Alcover.
- Estanislau Rull Soler, sastre, s. Fill d'un blanquer de Bellavista.
- Joan Sabater Boronat, calderer, s. 19 a., el seu pare era un espardenyer vallenc i la mare del Pla de Santa Maria.
- Josep Sants Jover, teixidor, v. Tota la família marxà de Valls el 1908.
- Jaume Sants Fàbregues, c. 28 a., fill de l'anterior.
- Teresa Roca Morató, c. 30 a., muller de l'anterior.
- Joan Sants Roca, s. 5 a., fill de l'anterior.
- Maria Sants Roca, s. 1 a., germà de l'anterior.
- Joan Serra Aguilar, s. 14 a., fill petit d'un blanquer vallenc.
- Artur Serra Fàbregues, pagès, s. 19 a., fill d'un pagès vallenc.
- Antoni Serra Gràcia, barber, s. 21 a.
- Joan Serra Gràcia, barber, s. 14 a., germà de l'anterior; el seu pare era un blanquer vallenc.
- Ignasi Serra Pairot, cambrer, s. 23 a., fill d'un pagès vallenc.
- Miquel Serra Pairot, pagès, s. 20 a., germà de l'anterior.
- Josep Serra Pairot, pagès, s. 15 a., germà de l'anterior.
- Josepa Serra Pairot, s. 24 a., germana de l'anterior.
- Francesc Serra Soler, teixidor, s. 28 a., fill primogènit d'una vídua.
- Amadeu Solà Benages, pintor, s. 20 a.
- Adelí Solà Benages, dependent, s. 18 a., germà de l'anterior. El seu pare era un teixidor de Valls.
- Josep Soler Pié, s. 23 a., fill d'un fogoner vallenc.
- Josep Tarrés Torner, s. 26 a., fill d'un vidu vallenc de 64 a.
- Joan Tomàs Badrell, escriptor, s. 16 a., fill d'un jornaler de Valls i mare de Tarragona.
- Lluïsa Tell Gomis, 10 a., natural d'Alcover, fill d'un comerciant de la mateixa vila.
- Joan Totusaus Oller, barber, s. Fill d'un *aprestador* vallenc.
- Agustí Totusaus Oller, dependent, s. Germà de l'anterior.
- L. Uldemolins Montserrat, comerç, fill d'un dependent de comerç vallenc.
- Ramon Vallver Albaiges, s. 7 a., fill primogènit d'una vídua de Valls.
- Josep Vidal Dalmau, comerç, s. 19 a. A Valls tenia una germana soltera de 20 a., ambdós, el 1909, emigren a Reus.
- Carme Vidal Sales, s. 11 a., era la filla petita d'un blanquer vallenc.

- Maria Vives Balcells, s. 18 a., filla d'una vídua vallenc.
- Rosa Vives Grau, s. 12 a., filla d'un pagès vallenc.
- Carme Vives Grau, s. 10 a., germana de l'anterior.
- Neus Vives Grau, s. 8 a., germana de l'anterior.
- Benet Zamora Begans, forner, s. 26 a., s. fill petit d'un fuster vallenc.

Gràcia

- Matilde Soler Ferrer, s. 21 a., filla d'un barber. Emigra el 1909. A Barcelona hi tenia un germà de 20 anys (Vicenç) que feia el servei militar (el seu ofici era també barber).

Sant Andreu de Palomar

- Ramon París Rull, s. 21 a., fill d'un blanquer vallenc.

Sarrià

- Carme Serra Rico, s. 17 a., filla petita d'un fuster vallenc.
- Lluís Tomàs Navarro, s. 11 a., fill d'un advocat vallenc.

Canet de Mar

- Isidre Figuerola Vidal, s. 10 a., fill d'un ebenista vallenc.

Cardona

- Domènec Robuster Recasens, propietari, c. 32 a., la seva esposa era de Cardona.

Premià

- Teresa Borrell Magrinyà, s. 20 a., filla d'un pagès vidu. Marxa el 1909.

Sabadell

- Maria Abelló, 50 a.
- Andreu Gener Abelló, s. Fill de l'anterior.
- Joan Clofent Trilla, pagès, 74 a.
- Ramon Clofent Prous, pagès, c. 34 a., fill de l'anterior.
- Mercè Pijoan Segarra, c. 32 a., muller de l'anterior.
- Ramon Clofent Pijoan, s. 9 a., fill de l'anterior.
- Ferran Clofent Pijoan, s. 7 a., germà de l'anterior.
- Teresa Clofent Pijoan, s. 5 a., germà de l'anterior.
- Antoni Clofent Pijoan, s. 3 a., germà de l'anterior. Tota la família hi emigra el 1909.

Vilafranca del Penedès

- Maria Josepa Freixes Gener, s. 6 a., filla d'un notari, marxa a casa dels seus avis materns.

Terrassa

- Francesc Batet Cases, s. 10 a., fill d'un pagès vallenc. Un germà seu (Joan) el 1907 emigra a Barcelona ciutat.
- Jaume Cendrós Rovira, s. 16 a., fill d'un teixidor de Fontscaldes. A Valls tenia un germà que feia de barber.
- Nicodem Huguet Crusells, *aprestador*, s. 18 a., el seu pare era un teixidor vallenc i la seva mare de Palma de Mallorca.
- Rafael Riber Vives, fuster, s. 17 a., fill d'un jornalero.

Demarcació de Tarragona

L'Argilaga

- Ramon Bofarull Martí, forner, c.

Botarell

- Magí Jover Badia, s. 8 a., fill d'un pagès vidu de Valls.

Bràfim

- Enric Reniu Domingo, s. 12 a. Era nascut en aquesta mateixa població i fill d'un pastor vidu de Terol.
- Marina Tàpies Sanjoan, s. 12 a., filla d'un blanquer vallenc.

La Masó

- Francesc Monconill Teixidor, pagès, s. 44 a., nat a Valls.

Mont-roig del Camp

- Teresa Pié Dalmau, 64 a. Morta el 1908. Tenia una filla cosidora.

Reus

- Joan Bartolomé Sentís, confiter, s. 16 a., nat al Lloar (Priorat) fill d'un guàrdia civil del Lloar (Priorat).
- Ramon Ferrer Civit, pastor, nat a Vallmoll. El seu pare era un ramader dels Garidells i la seva mare era de Biure de Gaià.
- Joana Pedrol Cabestany, c. 25 a., havia nascut a Reus, el seu home era un comerciant vallenc.
- Josep Rodríguez Pérez, c. 49 a., nascut a Huelva (Andalusia), havia arribat a Valls als 29 anys, emigra a Reus el 1907.
- Teresa Badia, muller de l'anterior.
- Concepció Rodríguez Badia, s. 22 a., nascuda a Barcelona, filla dels anteriors.
- Maria Rodríguez Badia, s. 14 a., nascuda a Valls, germana de l'anterior.
- Francesc Sales, comerç, s., fill d'un guàrdia civil de Samper (Terol).

- Josep Santromà Santromà, dependent, s. 22 a., fill d'un fuster de Valls.
- Magdalena Vidal Dalmau, s. 20 a., un germà seu primer marxà a Barcelona i després el 1909 es reunirà a Reus amb ella.

La Selva del Camp

- Ricard Roig Mariner, ferrer, s. 20 a., fill petit d'un teixidor vallenc.

Tarragona

- Maria Bigorra Guasc, s. 12 a., filla d'un pagès vallenc.
- Caterina Cartanyà Múria, s. 17 a., filla d'un pagès vallenc.
- Francesca Cartanyà Múria, s. 12 a., germana de l'anterior.
- Maria Cases Cortés, s. 47 a., filla petita d'un pagès.
- Gabriel Cavaller Gatell, escriptent, s. 18 a., fill d'una vídua.
- Antoni Ciurana Montaner, s. 12 a., fill d'un forner vallenc.
- Josepa Ciutat Torrents, s. 8 a., filla d'un soguer.
- Domènec Cortés Barberà, barber, s. 21 a., fill d'un ferrer vallenc.
- Francesca Comte Pàmies, s. 12 a., el seu pare es dedicava al comerç.
- Marc Esteve Pijoan, blanquer, 58 a., la seva esposa era tarragonina.
- Bonaventura Ferrer Guasc, s. 15 a., fill d'un teixidor vallenc.
- Pau Galofre Queralt, s. 12 a., fill d'una vídua de Valls.
- Albert Marcó Pàmies, s. Dedicat al comerç, morí el 1906. Era fill d'una vídua de Falset.
- Teresa Moncunill Teixidor, s. 34 a., va emigrar el 1907.
- Joan Oliver Barà, s. 18 a., fill d'un teixidor vallenc.
- Júlia Pasalaigua Icart, s. 14 a., filla d'un pagès vallenc i mare de Vilallonga del Camp.
- Francesca Recasens Corts, s. 20 a., filla d'un comerciant d'Altafulla, una germana seva (Rosa) de 17 anys emigrava a Barcelona.
- Damià Subielas Magrinyà, pagès, s. 23 a., fill d'un pagès vallenc.
- Josep Tomàs Andreu, s. 17 a., fill d'una vídua val·lenca. Un germà seu, Conrad, d'un any, viu a Bràfim.
- Antoni Tragany, forner, s. 23 a., benjamí d'un forner vallenc. Els seus germans eren forners.

Vila-seca

- Rosa Figuerola Montserrat, s. 31 a., filla d'un confiter vallenc. Ella marxa el 1908.

Vilaverd

- Josepa Figuerola Massó, s. 19 a. Filla d'un jornal·ler vallenc.
- Francesca Figuerola Masó, s. 17 a., germana de l'anterior.

Resta de Catalunya

Girona

- Rafael Adam Borgies, pianista, s. 18 a., fill d'un jornaler de Tortosa.

La Seu d'Urgell

- Teresa Abelló Coll, s. 22 a., una germana seva de 21 anys, Dolors, marxà a Nulles. Filla d'un fuster vallenc.
- Josepa Mota Jover, monja, s. 20 a.

Tàrrega

- Miquel Jordana Briansó, c. 67 a., nat a les Piles de Gaià, arribat a Valls el 1903.
- Rosa Ribalta Ribalta, c. Natural de Castellfollit de Riubregós (Anoia), muller de l'anterior.
- Dolors Jordana Ribalta, s. 25 a., nascuda a Tàrrega, filla de l'anterior.
- Josepa Jordana Ribalta, s. 23 a., germana de l'anterior, també targarina. Tota la família emigrà el 1906.

Resta d'Espanya

Illes Balears

Mallorca

- Josep Bolaño Guasc, cuiner, 23 a., un germà seu de 16 anys, estudiava a Barcelona. El seu pare era un manescal originari de Vila-rodona.

Aragó

Osca

- Carolina Granell Torres, s. 34 a., el seu pare (de Valls) es dedicava al comerç.

Castella

Madrid

- Benet Marcet Trias, advocat, nat a Barcelona, fill d'un escriptor de Viladecavalls (Baix Llobregat).

Navarra

Pamplona

- Joan Llagostera Iborra, comerciant, s. 28 a., un germà seu era prevere. El seu pare era un marbrista nascut a Tamarit de Mar.

Estranger

Europa

França

París

- Joan Miró Vidal, s. sastre, 25 a., fill d'un comerciant vallenc.

*Gran Bretanya***Londres**

- Pau Ivern Ballester, enginyer, s. 23 a., nat a Vilanova i la Geltrú. El seu pare (Francesc Ivern Roig) era un gasista de Barcelona i la seva mare de Vilanova, vivien a la fàbrica de gas.

*Amèrica***Argentina**

- Joan López Gavarró, pagès, s. 23 a., el 1908 emigrà a Buenos Aires. Era fill d'un pagès de Valls, la seva mare morí el 1907.

Cuba

- Sebastià Rodon Serra, paleta, c. 43 a.
- Ramon Mestres Balcells, s. 24 a., consta que feia 6 anys que era absent, el seu pare es dedicava al comerç.

EE.UU.

- Pau Homs Garriga, comerç, s. 26 a., fill d'una vídua val·lenca. Un germà seu (Josep) de 18 anys, constava com a estudiant als EE.UU. Un altre germà, Joan, de 19 anys, vivia a Barcelona.

No consta

- Alfons Montserrat Llopis, s. 12 a., només s'anota "en el estranger", fill d'un vidu propietari val·lenc. Un germà seu (Josep) estudiava a Barcelona.

Abreviatures: a.: anys, s.: solter/a, c.: casat/da, v.: vidu/vídua.

Nota: No hem considerat com a emigrants els estudiants ni els soldats que realitzen el servei militar fora vila, si no anotem el contrari tots són nascuts a Valls. Hem normalitzat la grafia dels cognoms, amb tot és possible alguna errada en els cognoms especialment els forasters, atenent que les inscripcions es recollien oralment i l'escrivent podia efectuar males interpretacions de la pronúncia, especialment, quan no eren cognoms habituals.

Font: Arxiu Històric i Comarcal de Valls (AHCV), Fons Municipal de Valls, padró municipal d'habitants de 1905-1906, sign. 3.373. Les dades foren recollides a finals de 1905 i primers mesos de 1906.

2. EMIGRANTS VAL·LENCES A REUS (1895)

- Francesc Aluja Puigbet, fuster, 19 a.
- Teresa Abellà, 31 a., de Picamoixons.
- Joan Abellà Sunyer, 45 a., de Picamoixons.

- Carme Bellver, 38 a.
- Concepció Bonet, 30 a.
- Francesc Bordes Hernández, tractant, 46 a.
- Antoni Bordes Hernández, tractant, 36 a.
- Joan Bordes Hernández, tractant, 32 a.
- Emili Bordes Hernández, tractant, 31 a.
- Benvingut Bordes Hernández, 21 a.
- Ramon Bordes Hernández, 15 a.
- Víctor Fargas Santromà, 29 a.
- Francesca Ferrer Càrdenas, 20 a.
- Isidre Ferrer Dasca, jornaler, 49 a.
- Josep Ferrer Roig, comerç, 56 a.
- Macià Gispert Martí, 50 a.
- Joan Guasc Martí, blanquer, 47 a.
- Isabel Llaurador Cardona, 29 a.
- Josep M. Llaurador Hortet, cuiner, 36 a.
- Pau Jover Ponts, 48 a.
- Joan Magrinyà Baixeres, rellotger, 47 a.
- Rafael Martí Ponts, 82 a.
- Joan Masó Ponts, comerç, 48 a.
- Teresa Montalà Vallespinosa, 59 a.
- Antoni Montserrat Llopis, comerç, 31 a.
- Andreu Rovira Pàmies, teixidor, 57 a.
- Francesc Sants Nadal, pagès, 45 a.
- Joan Serra Pàmies, 42 a.
- Pau Soler Bonet, pagès, 39 a.
- Lluís Vallespinosa Cisterer, empleat.

Total: 30 (24 homes i 6 dones).

Nota: Si no consta el contrari són originaris de Valls, la font no especifica l'estat civil.
 Abreviatures: a.: anys.

Font: Arxiu Comarcal Baix Camp (ACBC), Fons Municipal de Reus, índex padró habitants de Reus 1895, sign. 2220.

Viu la nostra Calçotada

Reserves al 977 60 80 90

Pg. President Tarradellas, s/n. Ctra. N-240 Valls (Tarragona)

info@hotelclassvalls.com

www.hotelclassvalls.com